

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ganenco Alexandru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ganenco Alexandru împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 51 cu privire la anularea ordinului, restabilirea la serviciu, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la serviciu și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Ganenco Alexandru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 09 martie 2017,

c o n s t a t ă:

La 13 octombrie 2016 Ganenco Alexandru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva CCL nr. 51, solicitând anularea ordinului nr. 2 din 14.09.2016 „cu privire la concediere”, restabilirea la serviciu în funcție de administrator, încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în sumă de 1500 lei și a prejudiciului moral în mărime de 3000 lei.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că în baza deciziei cârmuirii CCL nr. 51 din 25 septembrie 2012 s-a introdus o funcție nouă, cea de manager (administrator). La 01.10.2012 a fost angajat la CCL nr. 51 în calitate de administrator-adjunct, cu salariul lunar de 500 lei.

La 14 iulie 2016 a avut loc ședința CCL nr. 51 în care s-a hotărât de a micșora statul de personal al CCL nr. 51.

La aceeași dată 14 iulie 2016 a fost emis ordinul nr. 1, prin care postul de administrator a fost redus.

Ulterior, prin ordinul nr. 02 din 14 septembrie 2016 „cu privire la concediere”, a fost concediat Ganenco Alexandru în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

Reclamantul a menționat că CCL nr. 51 nu i-a adus la cunoștință ordinul nr. 1 de preavizare în legătură cu reducerea statelor de personal sub semnătură, cu 2 luni înainte de reducerea statelor. De asemenea, nu i-a fost propus un alt post.

Prin hotărârea din 09 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Ganenco Alexandru împotriva CCL nr. 51 cu privire la anularea ordinului, restabilirea la serviciu, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la serviciu și încasarea prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 63, 65-68)

Prin decizia din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Ganenco Alexandru și s-a menținut hotărârea din 09 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 99, 100-105)

La 06 august 2018 Ganenco Alexandru, a declarat recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 09 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea actelor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea integral. (f.d. 107-108)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele inferioare au dat o apreciere greșită circumstanțelor de fapt a cauzei și actelor care au fost anexate, interpretând în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 14 noiembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 06 august 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ganenco Alexandru este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ganenco Alexandru asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ganenco Alexnadru, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune :

Recursul, declarat de către Ganenco Alexandru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas